

تئیس اجرت پرایم و ملایم
خوبی بادر فراز اداره است
مکاتیب چون مصتاً
و عنوان پذیر و نهیم
دوسرا که ملزمه نزد دینیست

جشن‌نامه

۱۳۴۵

تئیس سرگ

تبریع دستور اجره سرگیاره فران

جامی اداره کماد

میر - غلامیں کمان

ملک افاقت و مکاتیب
باید عنوان فیل مائید

جنگ

هر راه چانبره طبع و توزیع خواهد
گفت نمره هفت شاهی

این روزنامه فقط سخاہی جقوں ایمان و مسیح افکار اسلامیان است

گیری اپریل و ساخن آباقاًی حسی آسمانی است با خود
حاطی زین قراقی ای شمال است یا پس خونی ؟
بی علمی و جمالت است با خود وظایف ؟ تجارت و زندگی
متین است یا سوی فوای غمگینی ؟ هر چند جماعت مذکوره
و سایر خزانی اکر ذکر شدی لازم است مطلب دارد
ولی عقیده ای حلت خالی این مرثی فی و سبب اصلی این سر
کشته کی و مانی خیانتی این عهده تجھنی و ماعت و افعی خرابی این
کشور قدم خلادان ساحل شیرین شد سر

آری خلادان ساحل میر ساکرین لون
آزار خسرا رسرا لطافی همان کسانیکه فرد غذ و دسر
شوت برداشی شکم جمالت را در حدوده دیده این آنها ایجاد
کرده و جری خود دکتر نزا بر سطح این کرمه سلطنت قابل زدن کان
ذانسته دینه ایشان شکر دانی که بیشنه بیوت خود را
با ماسکه خود برو شاهد و پسخواهی داشت فردا و فاعل
نمدن حلکه کرد و مسیله یا یافده گذاشت و اخراجت میز
ساعی و تجهیزه مدعا رسید و ظاهر اسلامی بر فرسر کرسی
خلابت شنازه بخت و ارجوم از نهاد بخت نزد خود را ماجع
منظومین و حامی علی سرمهی بیکند ؟

نظر سری طاویل صاعع عسومی
سطر و حشت ای و میولای بخشی در مصالح و مکالمه
و مسمشند؛ دشگاری خیز هزاری ملکه همراه است از هر
دل غرب از شمال تا جنوب ایران مسیحانه ای جاندار نجف
ای ای ای خشت فرماین ای ای ای خشت

صلاده اور سی نیست گویی نی حسی صابن کشود و چه دارد و خان
علت چشمی است و از شر بیت اثری فخر غور میگذشت که
دنهادی بکت انجامی و اسلامی سرماخان بکت فرگرفته
خاطرها از شرح این اوضاع و مذاشر خسته و فهمها از ذکرین
هدادهایی بی درمان و مسائب بی خلماں منشی کا شکل و برد
باری لمزگشته دشنه سرگردانی شکست

در و حشت و درمان بجا است ؟؛ علیت این سر
برینانی کلام است و ماعت این عده بگذشت ای خدام بیش
که هن ای ای ای سوی فنا سوی مید بدن چه زبر دستی است
که یک ملکت بزرگ را درمان و که ملک قدر ای ای ای و محبت
کرد ایکدام فدا است که بکار دان زنگ شرست دا
بلطف احتمال و بستی بکشانه که ای خضری ایست که روای
ادست را در این ای ای

خواسته از خود خفت لبخ نکر خواهند شد که : ایران از آن ایرانیان است دیگر دنیا صول
تجاوی را نماید - دوره غفلت سری شد - ایام جمال
بهرآمد - غریوی ای شر را سای توپهای کروپ غطای مادانی / از پیش حشم عومن مل درید محیط عوض شد - چریان حال مستقبل
ابدا با هم قرابت ندارند - رب لمع غصیلت و داش
را بهین حالت غاف آمد - باز از ریا و کروپ گردید
که شست اوقتی غذای ران لشدن با مواعده غریبی
و گرد و فرنگی از جمال مل استفاده کرد و آنها را در زیر
رقست و گیوه خود را در آوردند - !

اینک سیل خون آزاد خواهان است که از عاد است
قطب شمال سر جنده کرفته از پایی شرقی و غرب آشمار
احاطه کرده و با یک خسروش و جد و بودنیست با دخواز
پاسند کا حقوق مطل ۲۲ بست اقیانوس هند هزار
است الحال توای ایلکیں غدار ! با اشخوانی پیشید
اشرافت و کروزیم و خانشانک سیاست جنگی
در مقابل این سیلان قدرت سدهای انجیلی ایجاد کن
شما هم ای راد مردان فدا کار از خون لعل فام خویش این چیز
با است راقیوت کنید توهم ای تلت ایران - ای
ستم کشید و مظالم نکلیں اکه فقط و فقط بدستی حاضر
از سایع تحریکات سیقم و غیر سیقم نکلیں است اتوهم خبر
تو نیز آمده شو - و خود را در این حضت سراسر عالم
کیمی شرک ماز دست نه قام از آشیان را ز-

(مفتر و همان ترا باشت آشنین پیشان کن) -
و با بازوی تو ای خود مای خجاوزن یا ارجمند
ما در وطن قطع نای خسز که با نوی خربت و معشوقة
آزادی - جمله موصلت آرسته و برای کامیابی تو
 فقط سرمهد یکه اگاری است

آن دیویلی که اندربن نوع رووالوس نهیخت
حقوق مل صیره دستی و خود طنبور مسلط با دست
دیگر نیام دنیارا بودی غفت سوق داده یک تردی
خود را شادکار طرفدار صلح و حامی سالمت جلوه میشدند!
آرای ای گناهین حقوق بشرت ! - و آن پاسبانان آزادی
و حارسین مدفت ! آهانی که شر را عمارت را میں
و غفت دنیا را تخت خود نشود تصویر میکند آهانی خانه زند
نمکستی اندیجه صول کو جکترین منافع خوبی خود کشند
آنها ای که درین فضای دیجیتی بیک ملتی که شش زمان است
با هناد معاخرت هم جودیت خود را مقابل تمام خواهد
خط زکرده و امروز هم در روی بیان بخند و واصول دیگر را
یخواهد کار وار عقب نماید خود را به قوافل متدن و ترقی
بر سامد مال نشیدند کنند - . ما اخراه همان از واح
ششنه - همان وان ایلیک که در حسنه تبار و نژاد ریم
حلول کرده این کشور بدخش را باین زور شیاه شاندند
اصر و زره خود متفقی با روح و حبد اصلی را بی بهم نمای
کشور دار بوش کرسه صف آرایی میکنند !

اینک نگاه نمید که از شرق و غرب نای بحوم و تجارت
را گذارده و دقلق نمکت - یعنی در همان در مرکز ایران
با تمام وسائل نمکت سیموم جملکه را با دست نای خیانت
کارانه خود و اشرار پارک نشین او - داخل در عصب
آنیست مسحواره تذوق نمیکنند !

هان ای احصار و قتل دنیان افیزند
با شهمه است ایران اینک سنهای خود را
برای بدف تیرهای قیام سلیمانی شریت آاده نمید
بلکه از ایلکیں نایخمه ای خون ای خود را با تمام قوت
پیش ای ختناق ای گار بسزند آهاریه نزدیک
مازیاه آشیان هنگام را برق آنها خواهد دلوفت و خواهی

تو نیز گرچه ایران را در پسر خود پرورش میدهای - قیام با خسین خوش معمول طلبی کرد و بدین که خار را به عادت تو مگلپرسید! و خفیه اتفاقی که در نظریتی با نومواجسته خواهند گرد - جلادان با حل تیس خواهند بود

چو اسید و عربت

نقل از پریده فریده غرب ایران مطلع کرده
دشمن دوست نمیشود ابجیخته نمیتواند یک گول نخورد ||
سوادنیلر داد قنول دولت فتحمه نگلیس با شاهزاده
سلمان میرزا نایند محترم طحان -

سوار بر اسد که از طرف شاهزاده سلمان میرزا دشمن
محترم سنجابی در حواب برآمد فوق بکل کنین قنول -

نگلیس مقیم کر رانشان رونشند است
تباری بخت دشمن جدی مطابق نسبت زاده ۱۹۱۵
در صورتیکه دولت فتحمه نگلیس ایران را مملکتی کامل آزاد
مستقل و سطوف شاخته به اختلاف را مورات مملکتی ما
برضده استقلال و بطریقی نموده و چون دولت سطوف
روابط خود را در دوستانه محفوظ نمود و داین خودها ضجه است
که سند و عکس ایران را از اینجا میخواهان هم با دولت
میرزا وکیل دولت ایران دام حلاله و خاکان جلال التائب
ذکوره نو طایف بطریقی و دوستی اقدام نموده و خواهیم کرد
سلمان فخر قاسم سنجابی علی ابر سنجابی !!!

قریب به دعوه - لقمه هر سره هیل - سبب زینی

رشوه هر قدر کشته باشد نیز است - و معدنی باشد از قبیل آهک و زربخ وغیره هست از است در زینی کم قوت رشوه ها در دوستان باشد داد و پریمنه از باید رشوه جمع کرد که بیار بدهند سبب زینی از هر قدر رشوه بدهند حاصل آننم درشت و هستند یاد تر خواهد شد ! -

طریقه حفظ آن از هرض و مکر

سبب زینی را از هرض و کرب بخلو حفظ نمایند یک سکرت بخود - (سلفات نیکلیک) - را در نیم من شاه آب حل کرده
پنجه هشحال روی - (قرقره که نیگل نیازند) - را در بیان آن آب کات اند اختره دار و ده ساعت باند بعد روح را
پرون آورده سبب زینی را میان همان آب پخته ده ساعت باند بعد سردون آورده نیگل کرد که ده پانچ کشند
بلطفاً صدر مکار نمذک از خسته ایین خواهد شد اگر خاک بی رشوه باشد افلاً قدری که یا گلش زیر آن گذشتہ بکارند

چنگل

صفحه هیات

بی شرافتی و خیانت کارکنان بگفت. بلطف فناوری
سومین بقایاد خلاص - فنی فاقد - فنی فاقد - اعیان فاسد
نخواهند بود که بسیار دشمنی داشت. بدین استادی
خاسته - از هر چهارین پاشه بدتر و بسیار خوبی ساخت
او بایدی امور - این شرکت امداد است فوق العاده بخشنده
شخصی داشت. همکنین بجز خوبی خود بود که در مقطع
کوایی شرکت زبان جال بگذشتند. تا کی این مسکر کرد - نایاب
با حکم نمود - شبیه نموده شدند پس شرکت این خبر
بیوم - دیوان فرم آورد این آب و خاک - ویانش شد
کان این بگفت - حاج چنگل این کشور - چندنده پیش
که دادگاران کیاون بس اسما ندانند پایه کیان از خجالان این رسم
نهادی نهادند - هرگز این مسند خان حوزه است که از
گوشش نام اوران آین آب و خاک قدر دی نماید که نشسته
که در مردم از این نزدیکی نشخواهی ازین قدر نماید
اتخاق نکند - همکنین باز جاده کم کرد؟ - همکنین باز باید بر این
پیش را دستاکی سه بسته عذر طلاق است اه - گویا داین سر
زین دی فضی نیست - گویا داین خانه سران تمام بگزیر
محبت استند - گویا حرکت باراده غیر باری همیست فتوی
شده - راستی حال افسد شتمان از این خانه نمیشود و تجربه
هیچواره - که هر فکر در حال جهان خبرست و بخوبی خواهد داشت

این است بیان بر لطافی - این است طرفه داری دلت
آنکس از دل ضبط - این است عدو دوستی دولت
حمدن مظلوم آزار - نه بالکه سرمه حسنه میدند که نیز خیز
این دولت چنگل نایاب خنادشت دولت وقت ایران ایا
با زهر سرمه خواسته خورد با هنکه موافق بود که خیزت
باست و ولیک آن خواسته شد !!!

تلک خواب غلط

رسوس که این مرز خدا را آب گرفته
جنان پیغایت شده را خواه گرفت

هک دارم حال است - بود رکان این آب و خاک که
ملکت نزدیکی نیکنند - همکنین می برد - خفعت آن
و ذرتی ای ایان خسرا صفر قائل شویم مردم قیامت نشیوه کنم
ظفا کردیم - هم در راححال اینکه بیار فخر خودند که فرزند
را طلاقت این آستکه پدر را پادشاه - بارهای نسبت دید
با خون ایل و اشک چشم دست از نزد دیده ایان شیر خواره
خود کشیده اور این است آنقدر فضایی سپاره -

جهان ایه رخنگر غریبی است - پرسنگانه از علیمی است
یک هر فکر تکاذرات اینی سوره رفت این چنین دنیا دست
هیچواره - که هر فکر در حال جهان خبرست و بخوبی یک هر

طریقه نکند اشتن رایی خشم
و محابی غلطت آن

بی حیب و حیل ای درشت و چنده داری صیب - ای رایی خشم را من کرده و در جهانی مسند خنگ کند که در طوط
زمی خنگ خود بدهد ما نیز رایخم نزدیک با هم ای ایانکه بی رطوط باشد ریخته و جای بجا کرده بله ای ای خاکه میگی
خنگ پیخته بثرمی گویند که از دنگانه ثار در جوت هر دن آورده همکارند
- طریقه نکند اشتن رایی خوردن -

بی خود هر دن آی هر دن خنگ کند و خندر دزد و زور کرده که سوایا آنهاست همچنان بدهی که ایداز رجت
نهاده اهل قدری که مددی زین ایبار بیکنند سیبیه را باگردانی آزاده کرده که چنچت باشد بروی کلاه بیک

اگر بد و اسلام نمیزد و مجاہدت سلطانی شده دین تند
اسلام خورابن پیر محترف باقی محیر الخول نیمود -
اهل عالم تند کمر رق باده سند - کمر
پیاز بین خس شد - کمر بوجده هام خلقت آثار
ما درای خلت پسر قارداده - کمر جست آینه
ناقص احکمه سند - کمر بیت زاپون جزو عمان بیک
بزوده کر شفت بمال فلیش حشرات نمک بیکرد -
کمر از اتم سپه دام که بیشه قلام باشیم بحق
نمایی فکر بیادت فدیعی اصلی خودمان باشیم - کمر خواه
چندین سال باز کافی بیست - کمر خربیا سنه نمک از اراده
که از خصدها عال باطری به روزه مثل خسرو بکام نمای
چکانند ای نوزاد راجه بسب نموده هام روی برقی -
خشی ای سرگفت بخجال استحال دارادی -
مندوسانی سرحد ساره سکرخات از چنان خلامان
نیکیس و نیکیل دوست سندی - قهاز - کرستان
قاران - قلناد - هم آزاد - ای ایران بگشت
ای ایران بیان یکی لش - سکون کمزوری در زر زبان
شایو د قدری بحال مالم نظر کنیه قدری فریخ ایران
تحقیق نمایند ملتی که دراد دارستاده و قدر دن سند
فرمان نفرمایی لش زبان داران قدر اخلاق ای دست

خرانش فراز تو بیدنی کند - درود خضری که شاهزاده
کرد - حسکم و دوا سیز غذا است - چکر که
دغدا تو بیدنی شود - جانلکه در دماغ ابدیت
هان فکر محابی دست - هان بدل خلاصی وطن
است - میهم که ماید هالد - که ماید همسانه
خود سیکلاید ایش کرد - کل آن شکل دست ایش
کله مسیده اورشد - بچنگ در باید اند پس از
یک کمر عین سیس از یک بخال بسید - عده بس -
عده خایدی - هد لاغلایی - هد - هم - بچ -
بچ - (حارة) چاره جسز تو علی چل همین اتفاق
خزنوشل بازدشت دیواره - جسز دامن بست
که زدن و بولنده بست ایه بست - هی نزدن -
با آخره جسز آنکه مرگیل و یک جسته سلخ شده هلکت
خودمان - ناسوس خودمان - سلطان بجهوی
خودمان - هستی خدا زا استظهار نماید ت غمی بخا
دیم - (کش نخاز و پشت من بخراخن بگشت من
هر قومی اخذ و ناوزن بجات خداوه کمر بجست
ماری افراد اخوم سسره می از تقدی درخوا در خودی
و نگانه غاص نشده کمر بولنده بست غیرت خوت
و نجاعت خودمان - ون سرس لافلان آزادی -

سیس ایک اکا همیند عده و وزیر یا هسته بهد روی این را با کاه یا گلش بو شاند و که ارها مخصوص طباه
که این تریب ناز و زن سیس بینی کاشت میشود و زی خاص و سرخ و خاکشده و اگر با خاکه دو غال همین
طور بخوبی بترنی ماند اگر دوران د طراف آن شکسته ایش با خاک کوره سنایی اچاری رز مدستهست
و اگر بیرون نایاب آیک که نمک فدا د داشته باشد در میان سپهی فروبرده بخاندانه بعد ز خشک کردن
اخار نایند هم خوبی می ایده دم دسته خود دن از بد خواه بود د غایب این ناست

مثلاً بین من آیک ایه د من بر بخته د طرف سنای اجوی بزم زده سیبها با سبیش غرق کشی خلی

خوب بیود لکل سکار کاشت نموده ! - طسیریه چیز آن -

کنم اگر متنه نمایی خود دین اگر عمر متنه نیم برا می خفیط و
و خفیت اگر بخوبیم برا می خفظ ناموس و عیال و اولاد
اگر حوا نمای خفظ خانه خود تعاق کنیم - دست هم و یم
ازین کرد اسب مجوفها خود را خلاص مزده لعید اگر
باز بخان یکدیگر افتادن لردم بدل کرد از وقت فرست
فوت شده - آنکه ماید استراحت و شرودت با اینی
بعدست فی شود ناموس خود را به شکنجه نمودند
گمان میکنند که اینی با بنا استوار خواهد شد
تصویر میکنند که غربانها و فاخواه نمود مگر اینی این
قدر نمیگرد که اسکیکه با اراده خود زنا کند با دیگران چه
کند) ما آخر مقاوم خود را نداشتیم طلاقه لی نیاز خانه
میدیم که لطفی فرموده والک با لاسخاق اینکه
سلطان جوان بخت محظوظ بارا پاراده غیربی متجبه
با این عذر این صراحت قاتمه نموده و اورا بحمد و بمنتهی
برفع فراق و جلب منافع فرماید !!!

دخون او فاسد بیشود که این اندزاده تن بدل و خاری
میگد اگر خواب ایست نیست - اگر متنه است
کافی است - اگر راحت طلبی است که حقیقتاً شرم آور
است - قدری بهوش آنم - قدری بحال خودمان
رفت کنم - پسندم چه قدر از قابل اندوز عقب
میم - پسندم سفرن با بکجا رسیدند ما در کجا ماند
ایم - پسندم آیا با این وضع ناگوار با این حال اخبار
میتوانند کرد ؟ - قدری کلاه خود را فاضی کرد
پسندم کجا پردم - پسندم - در چه حالیم - قدری
همچنانست - مقدار نیم پیش نفس خودمان منغل
شدم - در واقع نویسنده گان تحریر خوانند گان بجز
شدن بگان تحریر - محل دلکش است اما چندین
ای اعقاب کیان بخدار و پیشی میوردم - ای
یادگار رای اسانیان به ذات حقیقت مجموع شویم -
ای ای ای ایان سلخور بایاری قسم که دلکش وقت نمی
ست - ای نام اوران این مرز بزم تجارت متفاوت
قسم که یک جزئی غلط است از احکوم باعده ام
ابدی خواهند خود - قدری اغراض موہوم و خلافات
مشوه و خلاف مسومه و صفات هنرمند را از ک

گردنده باشد در دیگر حدان باشکی خوش طعمتر بیشود حس قلعه جو به دیگر حد هم از بخت
آی مقداری که روی آن اگر فسیر برینه مذکور نمودند خود حوش که ابتداء چنین آن است قدری نکن برینه مکه
نمک باز از پاشیدن آن است بعد از بخت دیگر، بالای اش لایم که داشته آورست دم بخت
شده بودارند! - در خامی پوست از این باید کرد که قوت آن در پوست ایست باید بآرامی زرشید و خوب
شست!

طریق تعالیٰ مرضان

اگر گرسای آن زرد شود باید شاخه از بخار گردیده رشود بین آن بخست که دو باره سبزی شود آب گل
او نیز رفع مرضهای اوراییکند! - طریقه چکویان ۱۰ دن آن

برآقو یاسه طرحوں گھیان حال
خیزید یاریان حال و ملن شد پریش
چ عضو باین ناگان زند درای پیش
بلع ما آمدند گرگان و جلد پیش -

دارای امدو شویم بینا در کار خوبش
کوشیم رحفظ چنگ و لهر و ب جان
خیزید یاریان و در شویم از فناق
که از فناق افتخار ماه و ملن در معاون

قومو یان نین و قلم آلان غناق
چون مل سیه ما گر کنیم غناق
حسان احاف نسند خود قلما یاگ
آه که ما غافیم زحال زار و ملن

کرند باد غناق خزان ببار و ملن
سیل فتن جایزیت ز جو یار و ملن
خیزیم ب جان کشمیم ہلساو و ملن
زندگی اخیر حسود بذلت و لفصال

اگر پرداده است خصم خرمن باز باد و داد
شکوه ناکم ز غیر ز خویشیم داد و داد
چرا که خاب شدم از ره رسم و داد
طلاح ایندر دیشت خر اخادر اخادر

سبب نیز احتجایون ناید داد باعث اعمال و لا غری است یعنی بسته باید داد و داشتگی اول باز بینها
شسته بخوراند غلب بعد رشتن با ترشی خشک کرده خود روزی کشند بخیوان بخوراند
طریقہ نشاستہ

آن

که فوری نشاستہ سفید علا درست شود اول باز اخون خشک کرده در هاون سنگی با چدن چونکه
آرد کشند که خیلی زرم باشد را آب رنگه مخلوط کرده با دست یا ک صلایه و مالش داده که خوب خل شود
بعد مار سمیت فشار داده مارگان نظرف دیگر رنگه بقدرت زرم آب داخل فشرده بخوده گذاشته باش
خشک کشند که نشاسته بمحج و سفید است و هر قدر در صاف کردن و صلایه کردن مکار گفند نشاسته سفید تر

اویا است

آه که خصم جنوب عکس رنده آغاز کر که
نشکن فانون رحم خلافت سارکر که
کینه دیرینه را عافت آغاز کر که
بروی امر ایان درستیم آغاز کر که
گه بد غل اجنوب گه بهیل ایشان
رقب اتفاق کش رایت کین برزشت
به محظا ہلامیان بکسره تمت مکاشت
بکشت وزار و ملن سخن شر و فتن کاشت
پس پیش جنوب طرحی از نگذشت
هدست خود سو قمان ز ہدبونی ز وال
له و ادو قه مان زینه تاریج کر که
دیگه ای و ملن بتوپ آج کر که
و ملن پرست اربید یهند خسرو اسح کر که
کلائی سفاره خواست که ملک باج کر که
گاهی آشوب کر که کمی نمود خسته
ذانا با چه حق این مکن دو ول
کشنند جد و جهد بکار ایران خل
لخ کشنند ز چد و حقوق بین الملل
چشیده ما کشنند بطن قانون مل

- په نهند - که نهند -

- هرگز نیز پر فتن شیر بنا و نیز
کی از شر اعلای خاتم نیز نکر فتن علاج است چنانچه
تمایل نمایی ایشان را که سپاهان دید و علاج ایما از
او بیانی ماصه ایران گرفته ای را تایی میخواست
روکنده دولت هدایت ایران فیول میکند
زید بر غلاف شهادت خاتم است اگر مسیح باشد
را بر سریست می شناخته و استاذات خانه
روانه از ساخته و احقر ما نزدیک دنمه میگذاشت
اعذایت و حکم پیش گرفتن علاج است این سه
یهودی خاتم ایران را بسیار کوچک دارد و بزرگ دارد
و آن را می داند که خود را نیز بسیار بزرگ شود
سال سده نیز نیم !!!

- آنچه بعد -

آقای فواید اسٹلطنه ... با خوب و نصیحت جبار
شتر مارشیک خبر کسر دولت ایران فوار ایگرس هر چنان
فرمانی خشنه مان چنین شد خبر این حیران
و هنر رئیت مثل شاهزاده غریب نهاده خراسان با
بنگلات طبس مشرق ایران دی معاشر خسروان
ایگرس زنگنه با ایالت فارس و کرمان و اصفهان می خواهد
مثل مایعیت هنگفت هم خواهند نمود و خالات عالی را که
طرف در وحای عرض مظلوه سینی دلت خود را گلزار چیز خواسته دارد

شیوه از اتحاد فرین مجدد تعالی

خیزید که بحمل هری خاکه روی چشم
نه کن تسلیم کنم رو بتو لاروم
چونه از حرب خود بخواهی ای ای
تاریخ شوق خوش شاق آتارید
کشیده تلاقی پسره اه کمال
- دهستان -

اعلام

او قدر را ای داده ای اسلام و نخاط خاطر
ایران سیم خود را نامنده بیت اتحاد اسلام هرمنی
گشته دخواست که این دارا که از بیت
خیل کرد ... نامنده میگذرد خود فساد ریده
لرزنا خاطر خیل کووم چهو طنز را میگویی میارم که
غایبند گان بیت اتحاد اسلام در حسر کجا و اقطع
و ای ای ای ای ای ای بده که نه بیت بایسته
جهون ای
نامنده با جواب شکافی ای در ایستاده نامنده دک
فشه ای
کووم لازم است که ای شخاکس بی ای ای ای ای ای
بسی ای
شار لا ای
بیت اتحاد اسلام بیلا !!!

و بستر خواهد شد !!!

چون بدینکه ای
روایتی ای
دلن دهست ای
مار و فاده ای ای

مار و فاده ای ای